พระราชพรหมเถร (วีระ คณุตฺตโม) พระปัจเจก พุทธเจ้า

Baramee Raktham

ผมบอกเองนะไม่เกี่ยวกับใคร

ผมเชื่อโดยสนิทใจว่าหลวงพ่อภาวนาท่านจะเกิดมาอีกเพียงชาติเดียว โดยท่านจะเกิดมาเพื่อเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ท่านเกิดมาในชาตินี้ก็เพื่อช่วยหลวงพ่อสดและหลวงป๋าในการเผยแพร่วิชชา ธรรมกาย ตามคำบัญชาของพระพุทธเจ้าองค์ต้นๆ จึงไม่แปลกใจเลยที่หลวงพ่อภาวนาท่านจะออกมาปกป้องหลวงป๋าทุกครั้งที่มีผู้ ไม่หวังดีคอยพูดจายุแหย่โจมตีกล่าวร้ายหลวงป๋า มีแต่หลวงพ่อภาวนาเท่านั้นที่ลุกขึ้นมาปกป้องหลวงป๋า ท่านจะออกมาเพื่อปรามผู้กล่าวร้ายนั้นจนในที่สุดเห็นว่าคนเหล่านั้นยังไม่ ยอมหยุด ท่านจึงประกาศออกไปว่า "หากใครจะมาว่าคุณเสริมชัย (ชื่อจริงของหลวงป๋า) ก็ให้มาว่าได้ที่ฉันนี่" ทำให้ผู้ไม่หวังดีเหล่านั้นต้องเงียบเสียงลงไป

ผมเชื่อของผมมาตั้งนานแล้ว (มากกว่า 20 ปี) ว่าหลวงพ่อภาวนาท่านต่อไปจะเกิดเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ผมจึงได้พยายามพาเพื่อนๆ และคนรู้จักให้มาทำบุญกับท่าน เพราะเราเกิดมาแล้วมีโอกาสยากมากที่จะได้มาทำบุญกับพระระดับพระปัจเจก พุทธเจ้า เมื่อพบแล้วก็ต้องหมั่นทำบุญกับท่าน พวกเราโชคดีมากนะครับที่ได้ทำบุญกับท่าน เมื่อท่านละสังขารไปแล้วผมก็ได้รับโทรศัพท์จากน้องท่านหนึ่งที่ชอบสอดญาณ ตรวจสอบเรื่องราวต่างๆ เขาโทรมาหาผมด้วยน้ำเสียงที่ตื่นเต้นว่า "พี่อู๋ครับ ผมไม่เคยเจออะไรอย่างนี้มาก่อนเลย ตอนแรกผมตรวจดูว่าท่านจะไปอยู่ที่ไหน ตรวจอย่างไรก็หาท่านไม่พบ จนต้องกราบขอให้หลวงพ่อสดช่วยจึงได้พบวิมานของหลวงพ่อภาวนา ท่านอยู่ในเขตวงบุญพิเศษบนชั้นดุสิตไม่ไกลจากวิมานของหลวงพ่อสด วิมานของท่านไม่เหมือนใครเพราะเป็นศิลปะแบบนครวัดนครธมสวยงามและใหญ่โตมาก ที่แปลกสุดๆ ก็คือกายของท่านไม่ได้เป็นกายเทพบุตรเหมือนเทวดาองค์อื่นๆ แต่กายของท่านเป็นพระธรรมกายครับ"

หลวงพ่อภาวนาตามพระคู่บารมีมาให้หลวงป๋า

จะมีใครรู้บ้างว่าพระสำคัญในโบสถ์วัดหลวงพ่อสดทั้ง 2 องค์ คือพระทองคำและพระนากนั้นได้มาเพราะฝีมือของหลวงพ่อภาวนา (วีระ คณุตตโม) เมื่อหลวงป๋าได้เรียนวิชชาจากหลวงพ่อภาวนาแล้วก็ถือว่าเป็นลูกศิษย์เต็มตัว ดังนั้นหลวงพ่อท่านจึงได้ตรวจดูว่าจะช่วยเหลือหลวงป๋าได้อย่างไรบ้าง ก็ปรากฏว่าเมื่อท่านได้ใช้ญาณทัศนะในวิชชาธรรมกายตรวจดูจนรู้ว่า ในอดีตชาตินั้นหลวงป๋าท่านได้สร้างพระที่สำคัญเอาไว้ แต่ตอนนี้พระไม่ได้อยู่ในประเทศไทย พระท่านกระจัดกระจายอยู่แถบเมืองเชียงตุงของพม่า

ดังนั้นเพื่อให้หลวงป๋าได้พระที่สำคัญกลับคืน หลวงพ่อภาวนาท่านจึงได้ใช้วิชชาธรรมกาย "ตะล่อม" พระให้เดินทางกลับมาสู่ประเทศไทย อาจเป็นการดลใจให้เจ้าของถวายหรือปล่อยให้เช่าต่อๆ กันมาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง จนกระทั่งพระที่สร้างด้วยเนื้อนากได้เดินทางมาถึงจังหวัดแถวเชียงใหม่หรือ ลำพูน หลวงพ่อภาวนาท่านก็รีบแจ้งให้หลวงป๋า (ตอนนั้นท่านยังไม่ได้บวช) ให้รีบขึ้นไปที่ร้าน.....ซึ่งเป็นร้านรับซื้อขายพระและของเก่าต่างๆ หลวงพ่อภาวนาท่านจะบอกรายละเอียดที่อยู่พร้อมกับรูปร่างและขนาดของพระอย่าง ละเอียด เมื่อหลวงป๋าเดินทางไปจนถึงจุดที่หลวงพ่อภาวนาบอกก็สามารถเจอะเจอพระนากและ สามารถบูชามาได้อย่างง่ายดาย

เมื่อได้พระองค์แรกมาแล้ว หลวงพ่อภาวนาก็ "ตะล่อม" พระทองคำมาอีก คราวนี้พระท่านได้เดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยที่จังหวัดเชียงราย หลวงพ่อภาวนาก็รีบบอกหลวงป๋าให้ขึ้นไปเช่ามาอีก เมื่อไปถึงร้านนั้นแล้วก็มองไม่เห็นพระทองคำ ทั้งนี้เพราะเจ้าของเดิมเขาหวงพระนี้มากจึงได้เอาสีดำทาไว้ทั้งองค์ ใครเห็นก็ไม่สนใจเพราะคิดว่าเป็นพระธรรมดาไม่มีค่าอะไร แต่หลวงป๋าท่านรู้ได้เพราะลักษณะรูปร่างและขนาดตรงตามที่หลวงพ่อภาวนาบอกไว้ ไม่มีผิด หลวงป๋าท่านจึงได้พระทองคำองค์ใหญ่มาในราคาที่ไม่แพงเลย เนื่องจากพ่อค้าเขาก็ไม่รู้ว่าพระองค์นั้นคือพระทองคำอันล้ำค่าทั้งองค์ (เมื่อได้มาแล้วลองขูดเนื้อดูก็รู้ว่าเป็นพระทองคำแท้)

ที่จริงหลวงป๋าท่านจะต้องได้มาอีก 1 องค์ คือพระเงิน เพราะในอดีตท่านได้สร้างไว้เป็นพระ 3 พี่น้อง คือพระทองคำ พระนาก และพระเงิน แต่เนื่องจากพระเงินยังอยู่กับผู้มีบารมีท่านหนึ่งแถบจังหวัดพิษณุโลก เจ้าของหวงแหนมาก สักวันหนึ่งก็คงจะได้กลับมาอยู่รวมกันเป็นพระ 3 พี่น้อง ทองคำ นาก เงิน เหมือนกับในอดีตที่ผ่านมา

บางคนชอบพูดว่าพวกที่นั่งสมาธิแล้วเห็นโน่นเห็นนี่ ไม่รู้ว่าคิดเห็นไปเองหรือเปล่า แต่ถ้าเขาเหล่านั้นได้มาทราบเรื่องที่หลวงพ่อภาวนาได้ตรวจไปถึงอดีตชาติของ หลวงป๋า แล้วยังได้รู้ว่าพระที่หลวงป๋าสร้างไว้นั้นยังอยู่ ท่านยังสามารถทำวิชชาให้พระเดินทางมาจากนอกประเทศให้เข้ามาในไทยเพื่อที่ หลวงป๋าสามารถขึ้นไปรับมาได้อีก แล้ว

หลวงพ่อภาวนาท่านยังระบุสถานที่ที่พระนั้นอยู่ได้อย่างถูกต้อง ญาณทัศนะและสิทธิอำนาจในวิชชาธรรมกายจึงเป็นของจริงที่ทั้งรู้และทั้งเห็น ทั้งสามารถทำได้จริงอีกด้วย

มาในชาตินี้หลวงป๋าท่านก็ยังจะได้สร้างพระ 3 พี่น้อง 3 เนื้ออีก แต่ครั้งนี้จะสร้างด้วยเนื้อธาตุกายสิทธิ์คือเหล็กไหลวัชรธาตุ เหล็กไหลช่อทิพย์เงินยวง และเหล็กไหลสุริยันราชา ที่พวกเราได้ร่วมบุญกันเชิญมา แบบองค์พระก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว รอแต่กำหนดการและสถานที่หล่อพระเท่านั้น

ไปเหมือนไม่ได้ไป

วันหนึ่งลูกศิษย์ที่มานั่งสมาธิกับหลวงพ่อภาวนา นัดแนะกันว่าเมื่อนั่งสมาธิเสร็จแล้วจะรีบเดินทางไปดูคอนเสิร์ตของเบิร์ด ธงไชย ที่จัดขึ้นที่เมืองทองธานี บัตรก็มีพร้อมกันอยู่แล้ว เมื่อนั่งสมาธิเสร็จสาวๆ กลุ่มนี้ก็รีบลุกขึ้นเพื่อรีบไปขึ้นรถทันที หลวงพ่อภาวนาเห็นก็เลยถามไปว่าจะรีบไปไหนกัน ลูกศิษย์กลุ่มนี้ก็บอกว่าจะรีบไปดูคอนเสิร์ตของเบิร์ดค่ะ

อยู่ๆ ก็ได้ยินหลวงพ่อภาวนาพูดขึ้นมาให้ได้ยินทั่วกันว่า "ไปก็เหมือนไม่ได้ไป" แล้วท่านก็ไม่ได้พูดอะไรอีก เมื่อได้ยินหลวงพ่อพูด ดังนั้นต่างก็งงว่าหลวงพ่อจะบอกอะไร (สงสัยท่านจะพูดเป็นปริศนาธรรมว่าทุกอย่างในโลกไม่มีอะไรมั๊ง) ท่านพูดเสร็จก็ไม่ยอมพูดต่อได้แต่ยิ้มน้อยๆ ทั้งๆ ที่ยังไม่เข้าใจแต่ก็ไม่มีเวลาคิด ต่างก็รีบเดินออกจากวัดปากน้ำเพื่อขึ้นรถไปเมืองทองธานีทันที

ระหว่างทางก่อนถึงเมืองทองธานีปรากฏว่ารถติดวินาศสันตะโร เนื่องจากในเมืองทองมีทั้งงานคอนเสิร์ตและงานแสดงสินค้า ผู้คนมากมายต้องใช้เวลานานกว่าจะเข้าไปถึงเมืองทองได้ พอไปถึงสถานที่จัดคอนเสิร์ตก็ช้าไปมาก คอนเสิร์ตแสดงไปจนใกล้จะเลิกแล้ว ตกลงกันว่าไม่ดูแล้วคอนซงคอนเสิร์ตกลับบ้านกันดีกว่า เพราะหมดอารมณ์และเหนื่อยมากกับการเดินทางครั้งนี้ พลันเสียงของหลวงพ่อก็ดังเข้ามาในหูอีกว่า "ไปก็เหมือนไม่ได้ไป" อ๋อ...เพิ่งจะเข้าใจ แหมหลวงพ่อท่านน่าจะอธิบายขยายความอีกนิดก็จะดี 555 (หลวงพ่อท่านคงบอกว่าเตือนแล้วไม่ฟังกันเอง)

วันนี้ผมขอเฉลยเรื่องที่เคยเล่าไว้

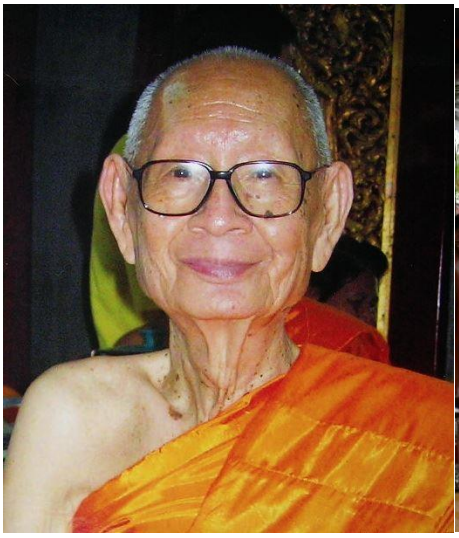

ตอนผมยังหนุ่มๆ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ที่จุฬาปี 3 ผมมีหน้าที่วิ่งนำบทความธรรมะต่างๆ ในวิชชาธรรมกายที่หลวงป๋า (ตอนนั้นท่านยังไม่ได้บวช) รวบรวมเขียนขึ้นมาเพื่อนำออกพิมพ์เผยแพร่ บทความเหล่านี้ก็รวมถึงกัณฑ์เทศน์ต่างๆ ของหลวงพ่อสดอีกด้วย งานของผมก็คือนำบทความเหล่านี้จากหลวงป๋าไปให้หลวงพ่อภาวนาตรวจสอบเป็นครั้ง สุดท้ายก่อนนำพิมพ์เผยแพร่

ผมจึงต้องเดินทางไปหาหลวงพ่อภาวนาที่วัดปากน้ำบ่อยๆ แต่ด้วยความที่ผมยังเป็นเด็กก็ทำให้รู้สึกเกรงกลัวหลวงพ่อภาวนามาก เพราะ ท่านพูดน้อยและก็เป็นพระผู้ใหญ่ ท่านเป็นครูของครูผม ดังนั้นเมื่อผมไปถึงกุฏิของท่านซึ่งปกติจะปิดประตูอยู่ตลอดเวลา ผมก็ไม่กล้าไปเคาะประตูเรียกท่านโดยเกรงว่าท่านอาจจะกำลังพักผ่อนหรือนั่งสมาธิอยู่ (กลัวบาป) แต่ผมก็อยู่นานไม่ได้เพราะต้องรีบกลับไปเรียนต่อ หรือต้องรีบนำต้นฉบับกลับไปให้หลวงป๋า

ผมจึงใช้การนั่งสมาธิที่หน้าห้องของท่าน โดยกำหนดจิตบอกไปในสมาธิว่า "ผมมาหาหลวงพ่อนะครับ มีต้นฉบับจากหลวงป๋ามาให้หลวงพ่อตรวจสอบ แต่ผมต้องรีบกลับไม่สามารถรอหลวงพ่อเปิดประตูตอนบ่ายสามโมงได้ ขอหลวงพ่อได้โปรดพิจารณาด้วยครับ"

เชื่อไหม ผมทำแบบนี้ทุกครั้งที่ไปหาหลวงพ่อภาวนา แล้วหลวงพ่อภาวนาท่านก็เปิดประตูมาให้ผมเข้าไปทุกครั้ง ผมยังจำภาพที่ท่านเปิดประตูให้ผมเองได้จนบัดนี้ เพราะเมื่อท่านเปิดประตูแล้วท่านไม่เคยถามผมเลยว่ามานานหรือยัง (ถ้าเป็นคนอื่นเปิดประตูมาเห็นเด็กหนุ่มนั่งสมาธิที่หน้าประตูก็ต้องถามว่า มานานหรือยัง) แต่ท่านกลับพูดเหมือนรู้ว่าเพิ่งมาถึงโดยจะถามว่า "เอ้า..มีอะไรมาให้ดูอีกล่ะ" โดยพูดเสียงออกแนวข่มขู่ผม ท่านคงเห็นว่าผมกลัวท่าน ท่านก็เลยหยอกล้อแบบนี้เสมอ

หลวงพ่อภาวนาจึงเป็นพระองค์เดียวที่ผมยอมรับในญาณทัศนะว่ามีความเป็นเลิศ ชัดเจน ถูกต้องแน่นอน เป็นญาณทัศนะที่ใช้งานได้จริงๆ เป็นไปได้อย่างไรที่ผมไปหาท่านทุกครั้งโดยไม่ต้องเคาะประตูเรียกท่านเลย ตั้งแต่เรียนที่จุฬาจนจบ แล้วก็ไปเรียนต่อที่นิด้าก็ยังไม่ต้องเคาะประตูเรียกท่านเลย ผมเกิดมาก็เพิ่งเจอพระอย่างหลวงพ่อภาวนานี่แหละครับ ท่านสุดยอดจริงๆ (สังเกตุใบหูของท่านซิครับ เหมือนใบหูของพระพุทธรูปชัดๆ) น่าใจหายนะครับ วันนี้ท่านไม่ได้อยู่กับพวกเราแล้ว

อาลัยหลวงพ่อภาวนา

เมื่อคราวที่หลวงป๋ายังเป็นฆราวาส (ยังโนเนม) ท่านจะทำอะไรก็มักจะติดขัดเนื่องจากมีคนคอยขัดขวาง โดยเกรงว่าหลวงป๋าท่านจะมาหากินกับวิชชาธรรมกาย ก็มีแต่หลวงพ่อภาวนาองค์นี้แหละที่ลุกขึ้นมาปกป้องหลวงป๋า จนวันหนึ่งเมื่อเห็นว่าหลวงป๋ามีอุปสรรคในการเผยแพร่วิชชาธรรมกายมากขึ้น ท่านจึงประกาศออกไปว่า "ถ้าจะมีใครไปว่าอะไรเสริมชัย (ชื่อจริงของหลวงป๋า) ก็ให้มาว่าที่ฉันนี่"

ตั้งแต่นั้นมากลุ่มคนที่คอยว่าร้ายหรือขัดขวางการเผยแพร่ธรรมะของหลวงป๋าก็เงียบลงไป ถ้าหลวงพ่อภาวนาไม่ลุกขึ้นมาปกป้องหลวงป๋า ผมก็เชื่อว่าหลวงป๋าคงเดินมาไม่ได้ไกลเท่าทุกวันนี้ครับ

เมื่อหลวงพ่อภาวนาท่านจากไป ผมจึงรู้สึกอาลัยต่อท่านมาก หมดแล้วครับผู้ที่หวังดีและคอยส่งเสริมหลวงป๋าทั้งทางธรรมะ แรงกาย แรงใจ อันเปรียบเสมือนพ่อที่ดูแลปกป้องลูกรัก....ขอให้หลวงพ่อภาวนาไปสู่แดนเกษม นิพพานเมืองแก้วด้วย เทอญ